

**Verkondiging in de Sint Jansbasiliek,
Derde Zondag van Pasen, 22/23 april 2023¹**



Rembrandt, Emmaüs-gangers

Deze week hoorde ik op de radio een nieuwe hoogleraar spreken aan de universiteit van Amsterdam. Zij verdiept zich in de manier waarop de overheid, waarop wij als land omgaan met het leed, het onrecht dat mensen doormaken. Kan de overheid door middel van schadevergoedingen burgers bevrijden van dit onrecht, van geleden schade? Of anders gezien: hoe kun je mensen weer toekomst bieden? Denk aan de mensen die slachtoffer zijn van de toeslagen-affaire, van grote ongelukken. De overheid besluit dan nogal eens om sommen geld uit te keren. Het woord afkopen viel.

Ook de apostel Petrus spreekt over het vrijkopen, verlossen met behulp van geld, van zilver en van goud.

“U weet dat u niet met vergankelijke dingen, zoals goud en zilver verlost bent uit het zinloze bestaan dat u van uw vaders geërfd hebt”.

Uw zinloze bestaan.

Hoe geef je zin aan ons bestaan? Op zichzelf, durft Petrus te zeggen, is ons bestaan zinloos. Op zichzelf beschouwd gaat het alleen om overleven: eten, drinken, slapen, werken, ontspannen.

Wat geeft ons zin aan ons bestaan?

¹ Handelingen 2, 14. 22-28; 1Petrus 1, 17-21; Lucas 24, 13-35

Petrus zegt: God heeft dit gedaan. Hij heeft zin gebracht in ons soms als zinloos ervaren bestaan.

Hoe heeft God dit gedaan?

Kun je God bidden om goud en zilver, vergankelijke dingen? Sommigen doen dat. Zij beschouwen hun materiële bezit als een teken dat God aan hun kant staat. Zij zien dat als een zegen, als een verdiende gave. Zilver en goud, geld en goed als laatste zin van het leven.

Petrus wijst die gedachte af.

“U bent niet verlost met zilver en goud, U bent verlost door het kostbaar bloed van Christus”.

Jezus heeft alles wat Hij bezat, zijn bloed, dat betekent zijn *leven*, voor ons gegeven. Het leven krijgt pas zin als een ander zich aan je geeft en als jij er helemaal voor de ander bent.

Je kunt niet alles met geld afkopen en regelen.

We zien dat aan onze samenleving van vandaag. Mensen worden - zo lijkt het - eerder opstandig als de overheid hen wil afkopen, uitkopen. Wat moet ik met een zak geld, als een deel van mijn bestaan mij wordt afgenomen, afgetrosgeld, ook al krijg ik er nog zoveel geld voor in ruil?

Ja, geld is een ruilmiddel, een middel, geen doel. En als dit het wel wordt dan blijven we onverlost, innerlijk leeg achter.

De twee leerlingen uit ons evangelie zien geen toekomst, geen zin meer in hun leven Jeruzalem, de stad van hun hoop, waar zij zo op het succes van Jezus hadden gehoopt, laten zij teleurgesteld achter zich.

Hun hoop op heerschappij, het koningschap van Jezus en zijn leerlingen, was in duigen gevallen. ‘Wat hebben wij nog te verwachten?’ De dood van Jezus is voor hen het einde van al hun verwachtingen. Dood is dood. Laten wij maar weer teruggaan.

Op hun weg van teleurstelling verschijnt daar opeens die vreemdeling. Hij blijkt eindelijk iemand te zijn die naar hun verdrietige verhaal luistert.

Dat is al een begin van troost en nieuwe hoop en verwachting: dat er iemand met hen onderweg gaat.

De vreemdeling blijkt Jezus te zijn die uit de dood is verrezen.

Zij herkennen Hem niet meteen.

Stap voor stap leren zij met nieuwe ogen te kijken naar hun leven, naar alle teleurstelling en verdriet van het lijden en de dood van Jezus.

Pas aan tafel gaan hun de ogen open, herkennen zij Jezus aan het breken van het brood.

Anders gezegd: in de ontmoeting met Jezus vinden zij nieuwe hoop en zelfs de moed om weer terug te keren naar Jeruzalem.

Zij hebben hun vroegere, heel menselijke verwachtingen bijgesteld.

Zij voelen zich verlost uit hun zinloze bestaan vol teleurstelling en verdriet.

Niet omdat zij macht of rijkdom ontvangen als troost voor hun verdriet, maar omdat zij Jezus ontmoeten, met Hem aan tafel gaan, het gebroken brood ontvangen.

Zo komen ook wij uit onze huizen, gaan wij op weg naar dit huis, zeg maar ons Emmaüs. Hier horen wij in het evangelie de stem van Jezus en hier breekt Hij voor ons het brood.

Mogen onze ogen hier opengaan voor de verrezen Heer. Hij vergezelt ons op onze levensweg en helpt ons op weg te gaan, terug naar Jeruzalem, Stad van vrede, een leven in vrede, vol van zin. Amen.

pastoor Nico van der Peet